

A mesterműben megvalósult művészi teljesítmény alkotói programjának, poétikájának bemutatása

Mesterművem: szoborkert. Olyan kertben, mely egy iskolaközösséghez tartozik. Olyan iskolaközösséghez, mely a nem a napos oldalon sétáló fiatalokat tömöríti, s olyan építészeti környezetben működik, mely messze van az oktatás számára ideálistól.

Szoborkertem szerepe, hogy művészi eszközökkel kompenzálja az épített környezet hiányosságait, reprezentációs célokat szolgáljon a külvilág felé, és közösségépítő szerepet az intézményen belül. Az utóbbit nagyban segítette, hogy a mű tervezésébe belekapcsolódtak az iskolaközösség tagjai.

A szoborkert kerámikusi tapasztalataim összegzése a kézműves technikával épített, funkcionális szerepet is betöltő kerámiákkal kapcsolatban. Felrakással, illetve lapokból építéssel nagy méretű kerámia szegmensek hozhatóak létre rövid idő alatt. Megfelelő anyagból, körültekintő szerkezeti tervezéssel, kellő hőfokon kiégetve kültérben is alkalmazható alkotások készíthetők.

A mű mozaik, relief és szobor kombinációja, ezáltal a két és a háromdimenziós, illetve a két és három dimenzió között mozgó részekből áll össze. A részek kiegészítik egymást, reflektálnak egymásra. A fal és a föld síkjában elhelyezett mozaik, a falon lévő relief és a földön a vízszintes mozaikolt betonlapból kiemelkedő szobor közötti megféleltetések adják a munka dinamikáját.

A kerámia egyik varázsa, hogy mintázás, építkezés közben egyszerre lehet hozzátenni, illetve elvenni belőle, ezáltal a megmunkálás lehetőségei végtelenek. A kézműves technikákkal készített kerámiák esetében minden elkészült alkotás egyszeri, egyedi, megismételhetetlen, és szó szerint is viseli az alkotó keze nyomát.

Hosszú évek tapasztalata alapján vallom, bármilyen hasonló munka elkészíthető minimális műhelyfeltételek és alapanyagok birtokában. Munkáim lényeges eleme, hogy mindig adott térből indulnak ki, akár kiállításról, akár építészeti munkáról, akár community art projektről van szó. A tér viszonyait értelmezik, és lehetséges olvasati módjait kínálják a szemlélőnek. Alkotómódszerem lényeges része a véletlenek, a hibák, a hiányosságok kiaknázása, pozitív módon felhasználása, beleépítése a tervezés és kivitelezés folyamatába.

Munkám jellemző metódusa, hogy adott feladat során kiindulásként alapos koncepciót dolgozok ki az adott helyzetre, szigorúan megtervezett szabályokkal, paraméterekkel, majd amikor a mű elkezd kialakulni, ezeket a szabályokat sorra felrúgom, szintén kiterjedt koncepció alapján. Ez felnőttkori kirakós játék számomra, anyagban és gondolatban is. Alkotásaim jellemző eleme a részekből való építkezés, legyen az szobor, mozaik, épületkerámia, mesekönyv, üvegfal, emléktábla. Amennyiben jól felépített gondolati háttér támogatja meg a folyamatot, adott részek cserélhetők, mozgathatók, elhagyhatók, ez biztosítja az alkotófolyamat folytonos dinamikáját, és megóv attól, hogy a kivitelezés során az alkotás elveszítse vitalitását.

Hiszem, hogy a XXI. század elején, a tömeggyártásban készülő, eldobható fogyasztási cikkek és a virtuális világ térhódítása mellett fontos feladat a manuális tudás megőrzése, alkalmazása és továbbadása a további generációk számára.